

Още въ същия день отговоритѣ дойдохъ. Първа биде телеграммата на гръцкия владика Неофитъ. Въ нея се казваше: гръцкый свещеникъ да опѣе умрѣлата и послѣ да я прѣдаде на баща ѝ. Телеграммата отъ българския владика Панаретъ гласеше: щомъ гръцкый свещеникъ опѣе умрѣлата, да ѝ земе баща ѝ и да ѝ погребе.

Въ къщата на хаджи Ангелава се събрахъ всичката мъжка рода, всичкитѣ гърци и тѣхний свещеникъ. Опѣлото се почна, или поне тѣй прѣдолагаме. Види се, гърцитѣ се страхувахъ да стане опѣлото въ черевата. Вънъ, прѣдъ вратията юзбашиятъ Мустафа ага съ 5—6 забтиета, българскитѣ свещеници облѣчени въ одѣжди, растаженитѣ родители, женската рода и безброенъ народъ; чавахъ да зематъ умрѣлата.

Напраздно всички поглеждахъ дълго врѣме да се отвори вратията на хаджи Ангелака. Почна да се мръква. Вида се, гръцкый свещеникъ нарочно бавѣше опѣлото 3—4 часа, макаръ и забтиетата, да тропахъ нѣколко пакти на тази вратия.

Вънъ негодуванието растѣше на всѣка минута.

Най-послѣ, българскый архиерейски намѣстникъ икономъ пошъ Макарий, рѣшителенъ мъжъ, извика на юзбашиятъ: — Искарайте умрѣлата! . . . Доста поругания съ тая нещастна грѣшница! . . . Народътъ ще нахлуе въ къщата! . . . Чудно ще стане. . . За нищо не отговарямъ!

Юзбашиятъ и нѣколко забтиета ступихъ вратията и влѣзохъ въ двора. Хаджи Ангелакуви, като видѣхъ, че пѣма вече, що да правятъ, обрахъ отъ покойницата обици и прѣстени, съблѣбохъ ѝ хубавата прѣмена и само по една риза ѝ изнесохъ на улицата.

Нещастната майка като луда се хвърли върху чедото си, зариде и завика, бързо свали отъ себе 2—3 кърпи и го покри. Нѣкои добри хорица помогнахъ да турятъ умрѣлата въ носилото, а нѣкои жени, спроти обичая, нахвърляхъ отгорѣ ѝ цвѣте.

Понесохъ умрѣлата. По заповѣдъ на икономъ пошъ Макария, множеството се отправи къмъ българската черква, и тамъ да опѣятъ умрѣлата, защото всички се съмнѣвахъ да ли гръцкый свещеникъ е дѣйствително туй извършилъ. Никой отъ събранитѣ у хаджи Ангелакуви не придружи носилото; нито поне дѣдата пусяхъ да испратятъ до гроба майка си. Щомъ доближихъ до черквата, чаушѣтъ, останалъ съ процесията да пази тишина, разбра работата и почна да